

تحلیلی بر حمله نظامی رژیم صهیونیستی به قطر

سکوت و بی عملی قطر یادآور دوران پهلوی

تصمیم عجولانه برای ضربه به گردشگری جزایر هرمزگان

اثرات دستورالعمل جدید ممنوعیت سنی برای گردشگران جزایر

چشم انداز آینده خلیج فارس پس از جنگ ۱۲ روزه

مرتضی فاخری

تخصص ستیزی پرهزینه

حسین سلاح ورزی -

جمعی از اساتید حوزه به رئیس مجمع تشخیص نامه نوشته و گفته اند که CFT یک کنوانسیون استعماری

است. پیوستن یا نپیوستن به کنوانسیون هایی مثل CFT موضوعی فنی اقتصادی است؛ مسأله ای که به روابط بانکی بین المللی، تجارت و تعهدات حقوقی کشور مربوط می شود. طبیعی است که تصمیم گیری درباره چنین مسأله ای باید بر پایه تحلیل های کارشناسی و ارزیابی دقیق هزینه و فایده انجام شود، نه بر پایه احساسات یا شعارها. وقتی افراد یا گروه هایی که تخصص لازم در امور مالی و حقوق بین الملل ندارند وارد میدان شوند، حتی با نیت خیر، ممکن است فضای گفتگو را به سمت جنجال و هیجان بکشانند؛ جایی که منطق فنی جای خود را به مواضع ایدئولوژیک می دهد. نتیجه این گونه دخالت ها گاهی محدود شدن امکان اتخاذ تصمیمات عقلانی، افزایش مخاطرات تجاری و سخت تر شدن تعامل با نظام مالی جهانی است.

منطقی است در موضوعاتی با پیامدهای مالی گسترده، میدان به متخصصان داده شود تا تصمیم گیری کم هزینه، معقول و مبتنی بر شواهد صورت گیرد.

«بندر چابهار» سیل تحریم های آمریکا

چشم انداز لغو معافیت تحریمی چابهار برای اقتصاد منطقه

«سرآمد» گزارش می دهد:

اتصال ریلی ایران با پاکستان

وروسیه شتاب می گیرد؟

صدور دستور تسریع اجرای پروژه های ریلی مشترک

شنبه تحلیل می دهد:

این شورای دریایی چرا عالی است؟!

شورایی که نمی دانیم چرا عالی است، وارد یازدهمین سال فعالیت خود شده است. مهم ترین فعالیت این شورا تا کنون، اول سکوت، دوم نمایشگاه گردی و سوم هر ۵ سال یک جلسه است.

این ساختار عجیب و غریب دریایی کشور براساس ماده (۹) قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی و ماده (۲) آیین نامه اجرایی قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی در دوره احمدی نژاد تشکیل شد. اولین رئیس دبیرخانه شورای عالی، در مهرماه سال ۱۳۸۷ منصوب گردید و بدین ترتیب دبیرخانه شورای عالی صنایع دریایی کشور فعالیت های خود را شروع کرد. انتظارات ویژه ای از آن می رفت، مخصوصا با توجه به این که در مجموعه دریایی های کشور، یک رکن هماهنگ کننده، تصمیم ساز و تصمیم گیر واحد وجود نداشت، انتظار می رفت که این شورا، به مثابه یک سازمان حاکمیتی یا به عنوان نوعی وزارت خانه، تمامی چفت و بندهای دریایی کشور را کنار هم با نظم و ترتیب قرار دهد، اما روند تاریخی آن نشان داد که خودش گره ای است بر گره های دیگر، و یا حداقل این که، تاثیر خاصی در هماهنگی برای توسعه دریایی ایران نداشت تا جایی که روسای این شورا به این میل و بی محل شدند.

اعضای اصلی شورا ترکیب زیر در قانون به عنوان اعضای اصلی این شورا دیده شده است، جای خالی برخی مسئولان عالی که اثر مستقیم در توسعه دریایی دارند نشان می دهد که این شورا نقص عضو هم دارد. رئیس جمهور ایران (رئیس شورا) و در غیاب وی معاون اول رئیس جمهور

وزیر صنعت، معدن و تجارت (دبیر شورا)

نماینده ای از مجلس شورای اسلامی (ناظر شورا)

وزیر راه و شهرسازی

وزیر نفت

وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

وزیر جهاد کشاورزی

وزیر امور اقتصادی و دارایی

رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست

وظایف شورای عالی

از آن جا که پروکراسی در ایران ریشه دیرینه دارد و قلم فرسایی هم در میان ما ایرانیان رواج دارد، نگارش با کلمه های مظنون هم برای ما آسان است و هم آن را نشانه سواد و حکمت می دانیم! این است که در نگارش وظایف این شورا هم چنان مطالبی گنجانده شده است که ده رستم دستان از عهده آن بر نمی آیند تا برسد به شورایی که چند سال یک بار جلسه ای کژدار و مریز برگزار می کند. اهم وظایف این شورا عبارتند از:

۱. سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی

۲. تقسیم کار و حسن انجام وظایف هر یک از دستگاه های اجرایی و نهادهای زیر نظر

۳. تهیه اسناد بالادست توسعه دریایی کشور

۴. تسهیل فضای کسب و کار و تسهیل سرمایه گذاری ها

۵. رفع تعارضات و خلاءهای قانونی

۶. مرور تاریخچه و نتایج حاصله از این شورا به خوبی نشان می دهد که تا این تاریخ، به هیچ یک از وظایف خود عمل نکرده است. برای مثال، در بخش سیاستگذاری و ایجاد هماهنگی یک مجموعه میان تهی بوده است، در بستر سازمان ها و ارگان ها و شرکت های دریایی کشور، همان نظم نسبی برقرار است که قبل از این شورا حاکم بود. در بحث تقسیم کار و حسن انجام وظایف هر یک از دستگاه های اجرایی و... کمترین خبری منتشر نشده است. در بحث رفع تعارضات و خلاءهای قانونی نمونه ای برای معرفی وجود ندارد. بعد از ۱۵ سال که مالیات مردم خرج هزینه های جاری یا یازدیدهای اعضای این شورا به خصوص دبیرخانه این شورا شد، ۱۵ قلم خروجی نداشته است.

تغییرات در شورای عالی

این شورا در عمر ۱۵ ساله خود - از ۸۷ تا کنون - ۴ رئیس جمهور را از سر گذرانده است. ۱۱ دبیر شورا داشته و ۷ رئیس دبیرخانه تعویض کرده است!

این در حالی است که تعداد جلسات رسمی این شورا با حضور رئیس شورا به تعداد انگشتان یک دست هم نمی رسد! چگونه است که یک شورای تقریبی کار که نه خروجی دارد و نه جلسه ای، این همه تغییرات را تجربه می کند؟

خروجی های شورای عالی!

در سال های اخیر فعالیت شورای موسوم به شورای عالی صنایع دریایی ایران و در زمان زمامداری مسالاری، آن چه از این شورا به چشم آمد، فقط نمایشگاه بازی و گشت و گذار مسئولان دبیرخانه آن در نمایشگاه های مختلف کشور بود به همراه یک سخنرانی تکراری، راستی هدف از پیام های تکراری چه بود؟

انتظاراتی که می روند...

از همه این ها گذشته، ممکن است واقعا این شورا کارایی لازم را داشته باشد و ما از آن بی اطلاع هستیم، نتیجه عدم فعالیت موثر دبیرخانه این شورا با رسانه ها بخصوص رسانه تخصصی دریا (اقتصاد سرآمد) بعد از ۱۵ سال، تبدیل شده است به طنز گونه هایی که برای شورا یا نوشته یا به زبان ها جاری می شود.

معمولا چنین شوراهایی که رئیس آن رئیس جمهور است و جانشین آن، معاون رئیس جمهور و دبیر آن، وزیر صمت که همگی پر مشغله هستند، بار ارتباط با افکار عمومی به دوش «رئیس دبیرخانه» می افتد و این فرد نماد عینی شعور می شود. حال اگر مدیریت فقط نمایشگاه گردی قسم و کیش و پوشهر و چاپهار باشد، کار دیگری نکند، چه شمایلی از این شورا به افکار عمومی نمایش داده می شود؟

دبیرخانه طی این همه سال، چند نشست خبری برگزار کرده است؟ این شورا چند بار به افکار عمومی احترام گذاشته و نتایج فعالیت های خود را تشریح کرده است؟

این شورای عالی چند بار در خبرهای رسانه ملی و دیگر رسانه ها در صدر خبرها قرار گرفته است؟

دبیرخانه این شورا چند بار طی این ۱۵ سال به افکار عمومی گزارش

می گذارد. یعنی هم برنامه است و هم اهل رسانه. اگر چنین باشد، دور جدید را می توان بارقه امید دانست و انتظار داشت که هویت خدشه دار شده شورای عالی صنایع دریایی به اهالی دریا باز گردد؛ و گرنه، باز باید منتظر نمایشگاه داری و نمایشگاه بازی به جای نگاه راهبردی و برنامه های کلان و اساسی باشیم.

